

La lectura com a pregària, Joan-Carles Mèlich

He copiat a la llibreta alguns fragments de *La lectura com a pregària*. En alguns casos per comentar-los o matisar-los (amb infinites limitacions), en d'altres perquè m'interessen o m'agraden per algun motiu. Sigui com sigui, però, tots són fragments discutibles, en el sentit més positiu del terme. De fet, tot és discutible perquè tot es pot mirar o pensar des de perspectives diferents i, afortunadament, «el perspectivisme obre les portes a una poètica». Tanmateix, això no vol dir que tot sigui relatiu.

Més enllà del contingut del volum que per si sol ja és altament recomanable, aquest llibre també m'interessa pels respectius processos d'escriptura i de lectura. Començant per aquest últim, és un llibre que es llegeix subratllant aquella paraula o expressió mínimes, però també línies i fragments sencers. Aquests subratllats ajuden a retenir, madurar i matisar les idees que destaquen perquè «això és la lectura: un joc d'(in)finites interpretacions». De vegades, aquests subratllats generen més escriptura. Intueixo que aquest mateix procés de lectura - escriptura és el que hi ha darrere del llibre de Mèlich. La reflexió sorgeix d'algun esdeveniment que l'activa i la literatura (que no la narració) sorgeix de les lectures anteriors, dels subratllats que empenyen l'autor a anar més enllà, a trencar o superar els límits del llenguatge, i per tant del món, perquè «en la vida el més important és l'indicible» i per això necessitem la literatura.

Publicat fa 8th May 2015 per [Oriol gonzalez tura](#)

Etiquetes: [literatura](#), [llibres](#), [Mèlich](#)

 Afegeix un comentari